הלכה · משנה תורה · מפרשים · מקורי הרמב״ם לרש״ש · ספר קדושה

מקורי הרמב"ם לרש"ש על משנה תורה, הלכות איסורי ביאה

רבי שמואל שטראשון [הרש"ש]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

מקורי הרמב"ם לרש"ש על משנה תורה, הלכות איסורי ביאה

רבי שמואל שטראשון [הרש"ש]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/מקורי-הרמבם-לרשש-על-משנה-תורה-הלכות-איסורי-ביאה/
הקובץ נוצר ב־22 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה יב 4
פרק ב 4
הלכה ו 4
הלכה יא 4
פרק י 4
הלכה ו 4
פרק יג 4
הלכה ב 4
פרק יז 5
הלכה טו 5
הלכה יז 5

פרק א

הלכה יב

ואפי' שחט בה שני סימנים כו' הבא עליה חייב. עיין במ"מ ובהמגיה. הנה שם בסוף הדף אמר אביי להדיא הרובעה חייב דהא אינה מטמאה טומאת נבלה. וזהו אפי' לחזקיה דהא מודה דא"מ ט"נ כדאיתא שם לעיל ע"ש:

פרק ב

הלכה ו

בלח"מ משא"כ באנס אשה וילדה בת ואח"כ נשא האנוסה דאין איסור אשה ובתה חל על איסור בתו דקדים. תימא דהרי זה איסור כולל דנאסר בשאר בנותיה מאיש אחר. ואפילו בשאין לה בנות זולתה ותאמר דלא אמרינן איסור כולל אלא שיהיו מצויין בעולם אותן שתהא נכללת בהן וכמש"כ הרמב"ם בפ"ד מהל' שגגות ה"ג לענין איסור מוסיף. מ"מ כיון דאנן קיי"ל דגם באיסור כולל לא בעינן שיהיו שמות שוין דלא כרבי יוסי ביבמות (ל"ב) ע"ש בתד"ה איסור כולל א"כ כיון דנאסר בשאר קרובות האנוסה נכלל בהן גם בתו. ועמש"כ בכריתות (י"ד ב') בס"ד:

הלכה יא

במל"מ ,אך מדברי רש"י משמע קצת דאף באנוסה גזרו כו' והוה אונס ומפתה על הנשואה. מזה אין כ"כ ראיה דבפעם ראשון נאנסה. אבל מרש"י שם ד"ה לאחר מיתה שכתב שמתה האנוסה מוכח להדיא דאף באנוסה אסור בחייה:

פרק י

הלכה ו

בכ"מ, ושמא י"ל שרבינו סובר שאינו נקרא ראש אלא כו' כצ"ל. וכ"ה בב"י סי' קצ"ד ביו"ד. ועמש"כ בבכורות (מ"ו ב') ובנדה (כ"ח):

פרק יג

הלכה ב

מילה כו' שנאמר וכל ערל ל"י בו. בכריתות (ט') מביא הש"ס קראי אחריני. וכן מש"כ לקמן וטבילה כו' שנאמר וקדשתם כו' וכבסו שמלותם. בגמרא יבמות (מ"ו ב') דחי ראיה

זו ומסיק משום דגמירי דאין הזאה בלא טבילה ע"ש וכן בכריתות שם (וכבר הקדימני בזה הב"ח ביור"ד ר"ס רס"ח):

פרק יז

הלכה טו

במל"מ ד"ה וא"ת הב' בסופו. דהא דקאמר החיו לכם היינו לאחר שיגדילו דהא דקי"ל דגר קטן כו' הוא תק"ח כו'. נעלם מכ"ת התוס' בר"פ בן סורר ד"ה קטן בסופו שהביאו באמת ראיה מזה דגר קטן הוא מה"ת. וכן אישתמיט תוס' זה מהנו"ב בספרו דורש לציון דרוש ז':

הלכה יז

הרמב"ם כתב דכהן הדיוט שקדש אלמנה קטנה ואח"כ נתמנה לכ"ג ובגרה תחתיו דלא יכניסנה. ואנכי שדיתי בו נרגא בהגהותי למגילה ג' ב' דנראה דשרי מטעם הואיל דאישתרי איסורא דאלמנה אישתרי נמי איסורא דבוגרת: